

תשעה באב שחל בשבת

שוע"ר סי' קעד

ו המבדיל לפני הסעודה ... צריך לברך אחריו ברכה אחרונה לפני הסעודה אם שתה כשיעור (ואם שכח ולא בירך לפני הסעודה ונזכר קודם ברכת המזון צריך לברך מיד מעין ג') ואם לא נזכר עד לאחר ברכת המזון א"צ לברך שברכת המזון פוטרת מעין ג' על היין בדיעבד.

שו"ע סי' תקנב

י אם חל תשעה באב באחד בשבת, או שחל בשבת ונדחה לאחר השבת, אוכל בשר ושותה יין בסעודה המפסקת ומעלה על שלחנו אפילו יד כסעודת שלמה בעת מלכותו (מיהו צריך להפסיק מבעוד יום).

רמ"א סי' תקנג

ב בחול נוהגין לחלוץ מנעלים קודם שיאמר ברכו, ואם הוא שבת חולצים לאחר ברכו מלבד שליח צבור שחולץ קודם ברכו, רק אומר תחלה המבדיל וכו'.

ונהגו שלא ללמוד בערב תשעה באב מחצות ואילך, כי אם בדברים המותרים בתשעה באב. ולכן אם חל בשבת אין אומרים פרקי אבות, וכן לא יטייל ערב תשעה באב.

מגן אברהם ס"ק ז

חל בשבת וכו', א"כ ק"ו אם חל ט"ב בשבת שאסור ללמוד כל היום, דהא אסור מדינא ללמוד בט"ב, ועוד דהא דברים שבצנעה נוהג כמ"ש סימן תקנ"ד ס"ט. ובתשובת מור"ם לובלין כתב אם חל ט"ב בשבת מותר ללמוד דתשמיש גופא חומרא יתירה היא והבו דלא לוסף עלה עכ"ל. וצ"ע שלא הביא דברי רמ"א. מיהו בתשובת מהרי"ל כתב וז"ל ט"ב שחל בשבת אסור ללמוד אחר חצות כמו בחול עכ"ל, משמע דקודם חצות מותר. ונראה לי הטעם כיון שנדחה נדחה ואין לו דין ט"ב רק דין עט"ב. ומ"מ לענין תשמיש מחמירין. אבל בד"מ הביא בתשובת מהרי"ל עט"ב שחל בשבת וכ"ה בסימני תשו' מהרי"ל וא"כ אין ראי' משם. ובכנסת הגדולה מתיר ללמוד בעט"ב שחל בשבת ואוסר בט"ב עצמו שחל בשבת. ולי נראה להחמיר בשניהם, דהא יכול ללמוד דברי' המותרים בט"ב.

ט"ז ס"ק ב

ונהגו שלא ללמוד כו'. הרבה יש לי לתמוה בזה, דאם אין איסור באכילת בשר ויין, ואדרבא חוב עליו לאכול בשר בשביל כבוד שבת כמ"ש הטור ס"י תקנ"ב, ולמה נחמיר עליו שלא ילמוד משום אבילות. בפרט מי שיש לו שיעור שרגיל בכך בעת ההיא. ותו תימא לי דהא קורין בתורה במנחה ואפילו בט"ב במידי דשייך ליומיה, כגון פ' התמיד ומשניות דקרבתות כיון דרגילים לאומרים בכל יום, ולמה ישתנה משניות ופרקים השייכים לאותו שבת. וא"כ בלאו כבוד שבת הוה ליה למימר פרקים.

שו"ע סי' תקנד

אם חל תשעה באב בשבת, מותר בכולן אפילו בתשמיש המטה. הגה: ויש אוסרים תשמיש המטה, וכן נוהגין.

מגן אברהם ס"ק כ

ומכריז השמש דברים שבצנעה נוהג. ופסק בשל"ה דאם נזדמנה ליל טבילתה בליל שבת זו טובלת ומשמשת, דיש לסמוך על סברא הראשונה.

שו"ע סי' תקנו

א ליל ת"ב שחל באחד בשבת, כשרואה הנר אומר בורא מאורי האש, ואין מברך על הבשמים. ובליל מוצאי תשעה באב מבדיל על הכוס, ואינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים.

ט"ז ס"ק א

אומר בורא מאורי האש. דזה אין טעון כוס, ואין בזה משום תענוג כמו שיש בבשמים. וכתב ב"י בשם אבודרהם שיש לברך על האור קודם שקורין איכה. ונ"ל הטעם דבאיכה כתיב במחשכים הושיבני ע"כ יברך תחלה על המאור. ומכל מקום נראה דאם שכח יכול לברך אח"כ בלילה כיון שהחיוב עדיין עליו.

שו"ע סי' תקנח

א בתשעה באב לעת ערב הציתו אש בהיכל ונשרף עד שקיעת החמה ביום עשירי, ומפני כך מנהג כשר שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בליל עשירי ויום עשירי. הגה: ויש מחמירין עד חצות היום ולא יותר. אם חל תשעה באב בשבת ונדחה ליום א', מותר לאכול בשר ויין יום ב', אבל בלילה אסור מפני אבילות של יום.

מחזיק ברכה ס"ק ה

אבל להסתפר מותר בליל מוצאי ט"ב שנדחה.